

Beleidsplan Gemeenteopbouw

van de Christelijke
Gereformeerde kerk te
Haarlem-Noord

1	Inleiding.....	3
1.1	God heeft het eerste woord.....	3
1.2	Waarom een beleidsplan.....	3
1.3	Gemeenteopbouw: wat eraan vooraf ging.....	4
1.4	Stappenplan.....	6
2	Levende stenen.....	7
2.1	Beelden van Gods gemeente.....	7
2.2	Een beeld dat ons erg aanspreekt: levende stenen.....	9
2.2.1	De Architect.....	9
2.2.2	Het ontwerp.....	10
2.2.3	De uitvoering.....	11
2.2.4	De functie van het huis.....	11
2.2.5	Wie hebben toegang?.....	12
2.2.6	Wat doen ze en hoe?.....	13
3	Onze missie, visie en doelen.....	14
3.1	Onze missie.....	14
3.2	Onze visie.....	15
3.3	Onze doelen.....	16
4	Bijbelse principes: acht kwaliteitskenmerken.....	17
4.1	Inleiding.....	17
5	Gavengerichte taakvervulling (1 Petr. 4:10).....	19
6	Groeizame gemeentekringen (Hand. 2:46-47).....	22
7	Doelmatige structuren (Marc. 2:27).....	25
8	Inspirerende samenkomsten (1 Tess. 5:16-19).....	28
9	Toerustend leiderschap (Ef. 4:11-12).....	32
10	Hartstochtelijk geloofsleven (Rom. 12:11-12).....	35
11	Behoeftengerichte evangelisatie (1 Cor. 9:20-22).....	38
12	Liefdevolle relaties (Joh. 13:34-35).....	47
13	Actiepunten.....	50

Deelnemers Werkgroep Gemeenteopbouw (per januari 2002):
Cees van Bruggen, Arnold van Mulligen, Johan van der Lee, Bert Smit,
Inger Blok, Pieter en Liduin de Jong-Wagenaer, ds. Jan Kronenberg,
Judith Stamhuis, Koos van Bekkum.

1 Inleiding

1.1 God heeft het eerste woord

In de Bijbel lezen we dat het eerste wat God zei was: "Er moet licht zijn". En er was licht. Wat God wil, gebeurt. Daarom is de aarde er in al zijn pracht en daarom zijn de mensen er. Jij, u en ik. Daarom leert de Here Jezus ons bidden: "Uw wil geschiede". Het gaat dus niet om onze wil, maar om de wil van God!

Gemeenteopbouw is dus vooral een zoektocht naar Zijn wil; terug naar Gods plan, Gods doel en Zijn opdracht aan ons. Daarmee belijden we onze afhankelijkheid van Hem en willen we ervoor waken dat het opbouwen van de gemeente door mensen 'maakbaar' zou zijn.

1.2 Waarom een beleidsplan

Is het opstellen van een beleidsplan een modieuze bezigheid? Zijn de kerken nu trendvolgers in een activiteit die zich eerder in het bedrijfsleven heeft bewezen? Heeft de kerkenraad niet iets beters te doen? Wordt het gemeentelven op deze manier gestuurd door menselijke inzichten in plaats van door de Heilige Geest? Dit zijn allemaal vragen, die bij u en jou kunnen opkomen en die de kerkenraad mee heeft genomen bij de overweging om tot zo'n beleidsplan te komen.

Eenzijds kun je inderdaad zeggen dat een beleidsplan een relatief nieuw instrument is om een organisatie of een bedrijf mee te besturen. Anderzijds lezen we op diverse plaatsen in de Bijbel ook over beleidsmatige zaken. Denk bijvoorbeeld aan Jetro, de schoonvader van Mozes, die het advies geeft structuur te brengen in het rechtspreken. Ook lezen we van Nehemia die met beleid bouwt en in Lucas 14:28-30 staat dat je -voordat je gaat bouwen- eerst de kosten moet berekenen. Verder blijkt een beleidsplan reeds bij vele gemeenten in binnen- en buitenland een goed hulpmiddel te zijn voor een kerkenraad. De dingen

van de wereld om ons heen mogen we benutten ten goede van Gods gemeente. Dat het hier om een relatief nieuw instrument gaat, hoeft ons niet te hinderen; het staat ons ter beschikking en wij mogen er dankbaar voor zijn.

Zeker, er moesten keuzes gemaakt worden toen besloten was om tot een beleidsplan te komen. Als het ene moet gebeuren, moet het andere misschien wachten. Het ging en gaat immers om een fundamentele bezinning met elkaar over de vraag hoe God ons als gemeente ziet en waar wij ons in de komende jaren op zouden moeten richten. Het beleidsplan moet ertoe dienen om beter te begrijpen wat Gods wil voor ons is. Wij moeten met onze vragen naar Hem en naar Zijn Woord terug. Het beleidsplan zullen we in de loop van de jaren bijstellen omdat situaties kunnen veranderen.

1.3 Gemeenteopbouw: wat eraan vooraf ging

Er is veel te doen over gemeenteopbouw. Je kunt er regelmatig over lezen. Het is niet een nieuw speeltje van managers die dit eens willen uitproberen in een gemeente. Het is ook geen 'formule' waar je bijna automatisch een grote levende gemeente uit krijgt als je de bestanddelen maar goed mixt. Het is een eeuwenoude beweging in de gemeente van Christus. Door de eeuwen heen is er steeds aan gemeenteopbouw gewerkt, conform de kennis en tradities die er waren. Er is dus hernieuwde belangstelling voor gemeenteopbouw.

Waarom eigenlijk? Wat wil men ermee bereiken? Moeten we hier als gemeente van Haarlem-Noord aan mee doen?

Om met het laatste te beginnen. De kerkenraad heeft op deze vraag "ja" gezegd. Echter niet zonder overleg met de gemeente. En niet zonder het voor te leggen aan onze hemelse Vader. Het is inmiddels een aantal jaren geleden dat we als kerkenraad uitgebreid stil stonden bij onze taak. We hebben immers een taak in de gemeente en in de wereld. Het baart de kerkenraad zorgen dat we in de afgelopen 20 jaar 200 leden zijn kwijtgeraakt, waarvan velen de kerk helemaal achter zich hebben

gelaten. Dit geldt niet alleen voor onze kerken. Analyses zijn er op los gelaten en vele oorzaken zijn gevonden. Heel veel van deze oorzaken hebben te maken met onszelf. Hoe zijn we als opvoeder (geweest), hoe duidelijk zijn we (geweest) in het hanteren van de bijbelse normen en waarden als het gaat om het accepteren van maatschappelijke ontwikkelingen, welke rol speelt het geloof in ons dagelijks leven en geven we uiting aan de vreugde die wij hebben, doordat we gered worden van de dood etc. Veel van de oorzaken hebben te maken met onze omgeving, zoals vrienden, school, werk, politiek, tv...etc. We worden erdoor beïnvloed en de gevolgen daarvan, een stilstand in geestelijke en kwantitatieve groei, gaan aan ons niet voorbij. De kerkenraad stelde zichzelf de vraag: doet het ons nog wat dat er steeds meer mensen –in West-Europa- bewust zonder God leven en dus verloren gaan? Hebben we niet de plicht om elkaar en anderen op te wekken Jezus aan te nemen als enige waardoor we behouden kunnen worden?

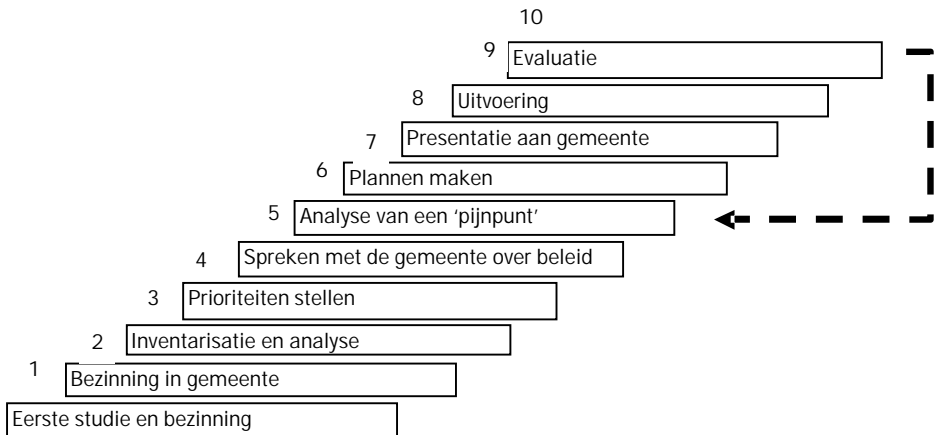
Kijkend naar onze gemeente komt de kerkenraad tot de conclusie, dat als we het beleid niet gaan veranderen, we zouden accepteren dat we – menselijk gesproken- zowel geestelijk als in aantal, steeds kleiner zullen worden. De dalende tendens zou zich kunnen voortzetten. Welk antwoord geef je hierop aan je (klein)kinderen? We zijn hiermee naar de gemeente gegaan en hebben u in het najaar van 1998 deelgenoot gemaakt van onze zorg. Aan het eind van de –zeer goed bezochte- gemeentevergadering hebben we toen een enquête gehouden met als centrale vraag of u de zorg van de kerkenraad deelt. Ruim 80% deelt deze zorg. Dit is voor ons de reden om met gemeentepbouw te starten. Op deze gemeentevergadering is gevraagd wie van u wilde deelnemen aan een Werkgroep Gemeentepbouw. Enkele gemeenteleden waren daartoe bereid. Deze leden zijn later door de kerkenraad gevraagd om zitting te nemen in de werkgroep. Tegen de zomer van 1999 is een tweede gemeentevergadering gehouden waar onder andere de uitslagen bekend zijn gemaakt van de eerder gehouden enquête. Er is toen beloofd om e.e.a. eens op papier te zetten.

Naar aanleiding van een gemeentevergadering in juni 2000 hebben groepjes gemeenteleden kritisch gekeken naar de kwaliteitskenmerken

van ons gemeente-zijn. Samenvattingen van hun bevindingen zijn opgenomen in de hoofdstukjes 5, 6, 7, 8, 9, 10 en 12. Hoofdstuk 11 is van de hand van Paul Jongkees (EZ-ouderling).

1.4 Stappenplan

Om van de huidige situatie naar een nieuwe situatie te komen moet een aantal stappen doorlopen worden. Deze structuur zorgt ervoor dat we samen met kerkenraad én gemeente eerst 'denken, dan doen'. Elke stap heeft draagvlak van de gemeente nodig en is een 'deel van het geheel'. Uit het stappenplan valt ook op te maken dat gemeenteopbouw iets is dat continue doorgaat. De volgende stappen worden doorlopen.

2 Levende stenen

“En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis...”

1 Petrus 2:4.

2.1 Beelden van Gods gemeente

Het belangrijkste voor ons is het Woord van God, de Bijbel. God heeft bij ons het eerste en het laatste woord. Ons beleid en de praktische uitwerking daarvan worden daaraan getoetst.

In de Bijbel wordt over de gemeente geschreven in allerlei beelden die verschillende aspecten aangeven. Deze beelden zou je kunnen zien als de facetten van een diamant. Afhankelijk hoe je ernaar kijkt, vallen steeds weer andere dingen op.

Enkele van deze beelden zijn:

Volk van God - dit beeld is afkomstig uit het Oude Testament;

temidden van allerlei volken is het volk I sraël afgezonderd en heeft een unieke koning, namelijk God Zelf. Een volk onderscheidt zich van andere volken door geschiedenis, taal, cultuur, aard enz. Het volk I sraël onderscheidt zich doordat het aan God verbonden is en zich door Hem laat beïnvloeden. Kenmerkend voor de volkeren zijn hun prestaties, kenmerkend voor Gods volk is Zijn genade. Door Jezus Christus mogen ook heidenen tot het volk van God behoren. (zie 2 Cor. 6:16; Titus 2:14; Hebr. 4:9 en 1 Petr. 2:9,10)

Lichaam van Christus - dit beeld komt alleen in het Nieuwe Testament voor en alleen bij Paulus, in de brief aan de Romeinen, 1 Corinthiërs en in de brieven aan Efeze en Colosse. Weer treft het onderscheid: er zijn allerlei lichamen, organisaties in de wereld, maar de kerk is

het christelijk lichaam en wordt geregeerd door haar Hoofd (zie Ef. 1:22; 4:15; 5:23; Col. 1:18 en 2:19). Daarbij is 'hoofd' hier niet bedoeld als lichaamsdeel, maar om aan te geven dat Christus de leiding heeft en de bron is en eerstverantwoordelijke. In de brieven aan Rome en Corinthe wordt in hoofdstuk 12 gesproken over de verschillende gaven van het lichaam.

Huisgezin van God - door Jezus mogen de gelovigen God heel persoonlijk aanspreken als "Abba", Vader (zie Rom. 8:15 en Gal. 4:6), zijn zij broers en zussen van elkaar, (Matth. 23:8) en worden zij geleid door de Geest. Kenmerkend voor het gezin is de zorg die aan elkaar gegeven wordt en de bescherming die je als kind binnen het gezin ontvangt; het is ook de plaats waar je je ontwikkelt, volwassen wordt en waar je jezelf mag zijn. Die plaats heeft de gemeente ook voor haar leden.

Kudde van de goede Herder - opnieuw een beeld dat ook al in het Oude Testament voorkomt (zie Ps. 77:21; Jes. 40:11 en Ez. 34). Israël wordt de kudde genoemd omdat God de herder is. De gemeente is de kudde omdat Jezus de goede herder is (Joh. 10:2,10,11 en verder; Hand. 20:28 en verder; 1 Petr. 5:2 en verder). Dit beeld laat onder andere zien hoe de gemeente geen moment zonder Christus kan. Daarbij illustreert dit beeld vooral Jezus' zorg voor de verlorenen (zie Luk. 15:1 en verder).

Zout der aarde - dit is een beeld dat alleen in het Nieuwe Testament voorkomt (Matth. 5:13). De rabbijnen betitelden Gods wet wel als zout, maar mensen werden zo niet genoemd. Volgelingen van Jezus zijn smaakgevend en bederfwerend in de samenleving, doordat zij op Hem, die de wet vervuld heeft, gaan lijken. Hoe zij er dan uitzien staat in Matth. 5:1-12.

2.2 Een beeld dat ons erg aanspreekt: levende stenen

Zoals in het begin God met de mens wandelde en later bij het volk I sraël ging wonen in een stenen tempel, zo woont Hij sinds de komst van Jezus Christus in een geestelijk huis, gemaakt van levende stenen (zie 1 Cor. 3:16 en verder; Ef. 2:21 en 1 Petr. 2:5). De woorden: "...en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis...", zijn ook voor ons bedoeld.

Om dit beeld verder uit te werken denken we na over:

- de Architect
- het ontwerp
- de uitvoering
- de functie van het huis
- wie hebben toegang?
- wat doen ze en hoe?

2.2.1 De Architect

Stenen zijn gemaakt en dienen ergens voor. Stenen zijn er in alle soorten en maten; natuurstenen, handgemaakte stenen, fabrieksstenen. Vaak hebben ze verschillende vormen en kleuren. Verschillende soorten kunnen voor verschillende doelen gebruikt worden. Degene die dat heel goed weet is de architect.

De Bijbel spreekt in Hebr. 3:4 dat "de bouwmeester van alles God is". In Hebr. 11:10 wordt dat nogmaals gezegd: "God is de ontwerper en bouwmeester". Het Boek vertaalt dit met: architect en bouwer. Is dat niet mooi? We weten immers van God dat wat Hij doet goed is, ja zelfs zeer goed.

Als God dan de Architect en Bouwer is, dan mogen we geloven dat we als levende stenen in Zijn handen heel goed af zijn. Maar waar dienen we voor, wat is ons doel? Waar wil God ons voor gebruiken? Wat de wil van God met ons is, is o.i. de kernvraag waarin alles zijn oorsprong vindt. Het antwoord op deze vraag moet altijd ons richtsnoer zijn.

Maar wat weten we als mensen over de wil van God? Gelukkig zegt de Bijbel daar heel belangrijke dingen over. Zo lezen we in Joh. 6:40 dat het Gods wil is dat de mensen eeuwig leven.

Is het in dit verband niet heel bijzonder dat de Here Jezus benadrukt dat Gods wil geschiede in het "Onze Vader" (Matth. 6:10). Het is van belang te ontdekken wat God wil. We lezen in Ef. 1:9 dat Jezus ons "het geheimenis van Zijn wil" doet kennen. Van de Here Jezus lezen we ook dat Hij zegt: "Ik heb lust Uw wil te doen" (Ps. 40:9). Wij worden opgeroepen om de Here Jezus te volgen. De opgestane Jezus heeft gezegd dat Hij naar de Vader gaat om onze plaats te bereiden en dat in het huis van Zijn Vader vele woningen zijn (Joh. 14:2).

Zoals God in het begin bij de mensen woonde (Ex. 25:8, Lev. 26:11-12, Ezech. 37:27), zo heeft Jezus bij de mensen gewoond en naar de toekomst wijzend gezegd: God wil bij de mensen wonen, niet in een heiligdom met handen gemaakt (Hebr. 9:11 en 24 en Hand. 7:48), maar in een geestelijk huis!

Gods wil en de plaats waar Hij wil wonen hebben dus -voor nu en straks- alles met elkaar te maken. God heeft iets met bouwen.

Het maakt ons nieuwsgierig naar Zijn ontwerp.

2.2.2 Het ontwerp

Bij een ontwerp van een huis denken we al snel aan: fundament, muren, ramen, deuren en een dak. Gaat het in de Bijbel ook om zo'n gebouw? In de Bijbel lezen we in het Oude Testament dat God bij Adam en Eva is. De aarde is Zijn woning. Of anders gezegd: de hemel is op aarde. Later, na de zondeval, woont God bij Zijn volk in de tabernakel, een verplaatsbaar heiligdom gemaakt van kleden. Nog weer later is er sprake van de tempel (1 Kon. 6). Het ontwerp wordt nauwkeurig beschreven. In het Nieuwe Testament lezen we over een "woning Gods" (Ef. 2:22) en het enige fundament "Jezus Christus" (Matth. 21:42, 1 Cor. 3:11). In 2 Cor. 6:16

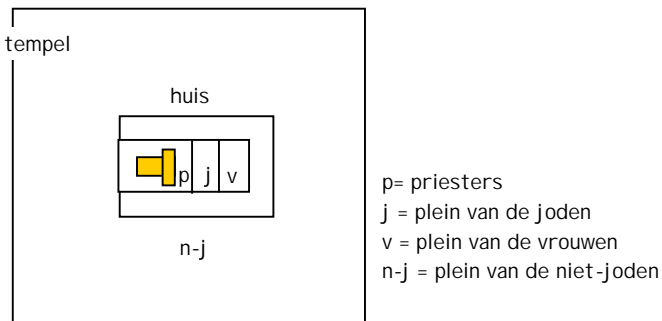
staat: "Wij toch zijn de tempel van de levende God". Het gaat hier om een geestelijk huis.

2.2.3 De uitvoering

Als het ontwerp duidelijk is, dan wordt het belangrijk om te kijken wie het gebouw gaan bouwen. Hierover wordt niets anders gezegd dan dat het bouwlieden zijn (2 Kon. 12:11). Later worden de bouwlieden nog nader bepaald, namelijk werklieden en metselaars (2 Kon. 22:6). Opvallend is nog dat er bij het bouwen geen geluid van "hamer, beitel of enig ijzeren gereedschap" (1 Kon. 6:7) werd gehoord, alsof het bouwen in stilte plaatsvindt. Je zou kunnen zeggen dat er biddend gebouwd wordt. De Here Jezus zegt dat het gebouw vooral een gebedshuis moet zijn. In het Nieuwe Testament is er sprake van dat apostelen en gemeenteleden bouwen: "ieder zie wel toe, hoe hij daar op bouwt" (1 Cor. 3:11-15). De essentie is dat niet het materiaal het belangrijkste is, maar hoe er gebouwd wordt; het moet namelijk kunnen standhouden in het oordeel dat eens komen zal.

2.2.4 De functie van het huis

Een heel belangrijke vraag is: Waar dient het huis voor?. Als je naar het ontwerp van de tempel kijkt, dan bestaat dat uit een muur rondom het 'heilig huis van God'. Het huis van God bestaat uit een aantal pleinen met bijgebouwen en altaren en het 'heilige der heilige'.

Uit het bovenstaande en op grond van een aantal bijbelgedeelten kunnen we de functie van het huis afleiden.

Het huis van God is er:

- tot eer van God; om Hem te loven en te prijzen;
- als onderdak voor gelovigen (Ps. 133);
- om elkaar onderling te versterken (Hebr. 10:24);
- om de wil van God te doen (1 Joh. 2:17);
- om het evangelie te vertellen aan de niet-gelovigen die rond het huis zijn.

2.2.5 Wie hebben toegang?

Uit de Bijbel kun je opmaken dat de tempel toegang biedt aan alle mensen: gelovigen en niet-gelovigen, mannen en vrouwen, volwassenen en kinderen.

En de joden en de heidenen leven niet meer gescheiden van elkaar, maar samen: "Want Jezus heeft de tussenmuur die scheiding maakte weggebroken zodat wij huisgenoten Gods zijn (Ef. 2:14 en 19)".

Dit is een belangrijk punt. Als wij een geestelijk huis willen vormen –naar de wil van God- dan moeten we ons richten op God, op elkaar én op de mensen om ons heen.

2.2.6 Wat doen ze en hoe?

Al die mensen die naar het huis van God komen, hebben of krijgen een taak. Dit valt af te leiden uit de functie van het huis (zie 0). We willen graag een levend gebouw zijn. Vasthouden wat je hebt (gekregen) is niet voldoende; als levende stenen moeten we groeien (Ef. 4:15, "...dan groeien we in liefde in elk opzicht naar Hem toe...") en vrucht dragen.

Onze taken zijn onder meer:

- de levende God dienen (geen dode werken doen, Hebr. 9:14);
- God loven (Matth. 21:16);
- strijden totdat Zijn vijanden gemaakt zijn tot een voetbank (Ps. 110:1);
- onderdak bieden aan gelovigen (Ps. 133);
- op elkaar achtgeven en elkaar aanvuren tot liefde en goede werken (Hebr. 10:24);
- de wil van God doen (1 Joh. 2:17);
- vrucht dragen (Matth. 21:43);
- het evangelie vertellen aan de niet-gelovigen (Matth. 28:19).

De tekst m.b.t. het 'strijden' is opgenomen om aan te geven dat er nu een geestelijke strijd woedt; verzoeken zijn talloos.

Hoe verrichten we deze taken? We willen ze graag en dankbaar doen. Dát is ook de wil van God. We lezen het in 1 Thess. 5:16 "... de wil van God in Jezus Christus ten opzichte van ons is:

- verblijdt u te allen tijde
- bidt zonder ophouden
- dankt onder alles".

3 Onze missie, visie en doelen

Onder missie verstaan we: onze opdracht in deze wereld. We geven daarbij antwoord op de vraag: "Wat is onze (bijbelse) opdracht in deze wereld?". Onze missie vormt de motivatie voor onze visie en onze doelen.

Onder visie verstaan we: het toekomstbeeld dat we hebben voor onze gemeente. We kunnen ons daarbij de volgende vragen stellen: "Waar willen we naartoe werken?" of "Wie of wat willen we graag zijn?" en "Welk beeld hebben we voor ogen voor onze gemeente in de toekomst?". Onze visie is onze hoop voor de toekomst.

Onder doelen verstaan we: onze doelstellingen om onze visie waar te maken en zo invulling te geven aan onze missie. We kunnen ons daarbij de volgende vragen stellen: "Hoe geven we handen en voeten aan onze missie?" en "Hoe kunnen we daadwerkelijk onze visie verwezenlijken?".

Onze doelen dienen steeds te worden getoetst aan onze missie en onze visie. Zij moeten een bijdrage leveren aan het uitvoeren van onze missie en aan het bereiken van onze visie.

Het komt er dus op neer wát we als opdracht hebben, wáár we naar toe willen en hóe we dat denken te gaan doen.

3.1 Onze missie

Onze bijbelse opdracht is:

1. Leer de wil van God kennen (Ef. 1:9).
2. Doe de wil van God (1 Joh. 2:17).
3. Maakt alle volken tot Jezus volgelingen (Matth. 28:19).

3.2 Onze visie

Onze visie voor de gemeente van Haarlem-Noord is:

- Vorm een geestelijk huis van God (zie voor onderbouwing H2)!

Hoe:

- Iedereen heeft, als levende steen, een plaats tussen de andere stenen en houdt elkaar liefdevol vast.
- Iedereen draagt bij aan de functie van het huis.
- Iedereen heeft ten minste één taak afhankelijk van zijn of haar geestelijke gave.

- Groeien: geestelijk en in aantal!

Hoe:

- Iedereen werkt aan het leren wat de wil van God is.
- Iedereen draagt bij aan het open houden van het huis voor buitenstaanders en andere broeders en zusters.
- Iedereen getuigt op zijn of haar wijze van de levende God.

3.3 Onze doelen

Bij het formuleren van onze doelen moeten we ons goed realiseren dat ze alleen bereikt worden als God dat wil. We spreken onze afhankelijkheid van Hem uit; God alleen geeft groei (wasdom), wij hoeven slechts te planten en te begieten (1 Cor. 3:6).

Een tweede overweging is dat het bereiken van doelen tijd vraagt. Hoe snel? God weet het. Daarom formuleren we onze doelen voor een beperkte periode. Deze doelen worden verderop in het beleidsplan nader toegelicht.

1^e jaar Gavengerichte taakvervulling (1 Petr. 4:10):

- Inventariseren.
- Trainingen, cursussen opzetten.

Groeizame gemeentekringen (Hand. 2:46-47):

- Groeigroepen opzetten.

Doelmatige structuren (Marc. 2:27):

- Wijkteams formeren.

Inspirerende samenkomsten (1 Tess. 5:16-19):

- Samenkomsten uitbreiden naar doelgroep, aanbiedingsvorm en elementen.

2^e jaar Toerustend leiderschap (Ef. 4:11-12):

- Trainingen, cursussen geven.

Hartstochtelijk geloofsleven (Rom. 12:11-12):

- Getuigenis: "... spreek onder elkaar in ...".

3^e jaar Behoeftegerichte evangelisatie (1 Cor. 9:20-22):

- Campingwerk zomers.
- Alpha cursus, Oriëntatie cursus.
- Kinder Bijbelclub.

Liefdevolle relaties (Joh. 13:34-35).

4 Bijbelse principes: acht kwaliteitskenmerken

4.1 Inleiding

Als je kijkt hoe andere gemeenten het proces van gemeenteopbouw oppakken dan zie je dat ze veelal gebruik maken van een gemeenteopbouwmodel. Een dergelijk model is een hulpmiddel dat structuur geeft. Veel gemeenten -ook christelijke gereformeerde- gebruiken het model dat Christian A. Schwarz heeft ontwikkeld.

Uit onderzoek door Christian A. Schwarz van meer dan duizend gemeenten verspreid over de hele wereld bleek dat groeiende gemeenten een aantal kenmerken vertonen, die stuk voor stuk overeenkomen met bijbelse principes. Deze kenmerken worden kwaliteitskenmerken genoemd. Er zijn acht verschillende kenmerken. In de volgende hoofdstukken worden ze uitgewerkt.

Het uitwerken zelf is door acht werkgroepen uit de gemeente gedaan. Ze kregen hierbij de opdracht om per kenmerk te inventariseren wat er in onze gemeente aan gedaan werd, daarbij de knelpunten en de sterke punten aan te geven én aanbevelingen te maken voor de kerkenraad. Dit proces is met veel enthousiasme doorlopen en resulteerde in acht rapporten.

Deze rapporten gaan diep op de zaken in. Echter, er zullen bij de uitwerking en uitvoering ongetwijfeld vragen komen, of wellicht zaken die verder uitgewerkt moeten worden. De Werkgroep Gemeenteopbouw zal steeds ondersteuning verlenen, mogelijke knelpunten oplossen, maar ook de voortgang trachten te bewaken.

Hierbij zullen mogelijk ook andere gemeenteleden betrokken worden.

Natuurlijk zal steeds terugkoppeling met de kerkenraad plaatsvinden.

De volgende hoofdstukken bevatten samenvattingen van deze rapporten.

N.B. Omdat de diverse groepen zelfstandig hebben gewerkt, komt het wel eens voor dat zij suggesties doen die ook bij een andere groep voorkomen.

Wie zich in de principes van gemeenteopbouw graag wat verder wil verdiepen verwijzen we naar het boekje:

Het ABC van de natuurlijke gemeenteontwikkeling, Christian A. Schwarz (uitgeverij Gideon).

5 Gavengerichte taakvervulling (1 Petr. 4:10)

Doelstelling: het laten ontplooiën en daarmee het benutten van de gave(n) die elk afzonderlijk gemeentelid van de Heilige Geest heeft gekregen, tot opbouw van Gods gemeente.

Het is van belang taken en gaven te onderscheiden. Taken moeten zoveel mogelijk worden uitgevoerd door mensen die daar de gaven voor hebben. Je mag als christen plezier hebben in je werkzaamheden. Dit heeft een positieve uitwerking op je omgeving, op de andere gemeenteleden en natuurlijk op jezelf.

Binnen onze gemeente zijn vele taken en iedereen heeft zijn eigen gave(n). Paulus schrijft in 1 Corinthiërs 12:7 dat alle gaven even waardevol en nodig zijn voor de gemeente. Niet de vervulling van vacatures, maar het gebruiken van de gaven is onze opdracht!

Om concrete aanbevelingen te kunnen doen is het noodzakelijk te weten welke taken verricht moeten worden, welke taken gewenst zijn en welke wellicht op grond van iemands specifieke gave 'in het leven kunnen worden geroepen'.

Mogelijke knelpunten

* wie/wat* In de gemeente is nu niet bekend wie welke gaven heeft en welke gaven ook daadwerkelijk worden ingezet of benut.

* vacatures* Het is verleidelijk niet eerst na te gaan waar de gaven en talenten van een gemeentelid zich het sterkst hebben ontwikkeld, maar te kijken of iemand 'vrij' is.

* ruimte geven* Het kan gebeuren dat gemeenteleden geen ruimte krijgen om hun gaven te gebruiken, omdat er mensen zijn die altijd overal voor worden gevraagd. Er zijn ook mensen die gevraagd worden en geen nee kunnen of durven zeggen, of mensen die juist overal ja opzeggen.

* altijd dezelfde* Mensen kunnen overbelast raken. Iemand kan gefrustreerd raken dat een ander altijd hetgeen doet dat hij/zij graag zou willen doen.

structuren Ten aanzien van de specifieke gaven van de Geest moet worden onderzocht of onze structuren het benutten daarvan toelaten.

Aanbevelingen

Een deel van de knelpunten is op te lossen door het optimaal benutten van de vele en diverse gaven die binnen de gemeente aanwezig zijn. Een inventarisatie is nodig van wie welke gaven heeft. De term gavenbank komt dan naar boven. Een gavenbank is een lijst met namen en daarbijbehorende gaven, maar ook met een voorkeur voor bepaalde taken en werkzaamheden die verricht kunnen of moeten worden.

Om de privacy te garanderen zal het beheer door een ouderling/diakon en/of een aangewezen persoon uit de gemeente moeten worden gedaan.

Lang niet iedereen kent zijn gaven. Een cursus "Ontdek je gaven" kan uitkomst bieden. Als de 'aanbodkant' goed in kaart is gebracht, kan bij het vervullen van vacatures ('vraagkant') in de kerk gebruik worden gemaakt van de gavenbank.

Plan van aanpak

- De kerkenraad moet ontplooiing van geestelijke gaven actief bevorderen.
- Overzicht maken van de taken die gedaan worden én toekomstige taken (binnen en buiten de gemeente).
- De mensen moeten toegerust worden voor het gebruik van hun specifieke geestelijke gaven en soms ook voor de te vervullen taken.
- Benoeming door de kerkenraad van een "coördinator gavenbank".
- Preken over het belang van het benutten van persoonlijke gaven.
- Cursus(sen) "Ontdek je geestelijke gaven".
- De lijst met vragen in principe door elk gemeentelid in te vullen.
- Dit onderwerp bespreken in diverse gemeentekringen.
- Verwerken van alle gegevens.

De verzameling van de gegevens wordt door de diakonen gedaan. De gavenbank is voortaan hulpmiddel om het juiste gemeentelid op de juiste taak te krijgen. De kerkenraad laat de 'coördinator gavenbank' voorstellen hiervoor doen. Dit zal een continu proces zijn.

Volgens de projectgroep wordt met deze opzet en bijbehorende uitvoering een aanzienlijke bijdrage geleverd aan het benutten van ieders gave en zal onze gemeente daar de vruchten van dragen.

6 Groeizame gemeentekringen (Hand. 2:46-47)

Groeizame gemeentekringen, wat verstaan we daaronder?

In gemeentekringen kan op een geestelijke én praktische manier het gemeente-zijn tot uiting komen. Zo'n kring is als het ware een gemeente in het klein. De beperkte groepsomvang voorkomt dat mensen in de anonimiteit verdwijnen. Groeizame gemeentekringen dragen bij aan groei in geloof, gemeenschap en getal. Ze zijn iets wezenlijk anders dan groepen die activiteiten of taken in de gemeente verrichten. Een kring is niet persé gebaseerd op geografische indelingen, maar bijvoorbeeld op leeftijd, geslacht, interesse. Verder worden gemeentekringen strakker georganiseerd en heeft de kringleider meer verantwoordelijkheid.

Kenmerken van groeizame gemeentekringen

De volgende kenmerken zijn geformuleerd voor groeizame gemeentekringen. Deze kenmerken vullen elkaar aan en zijn elk afzonderlijk van belang voor het geheel.

- Groeizame gemeentekringen beschikken over toegeruste leiders. Minimaal 1 persoon per kring is bereid en in staat een voortrekkersrol te spelen en toe te zien op de inhoud, voortgang en samenhang met de gemeente.
- Gods woord, de Bijbel, staat centraal. Dit betekent niet noodzakelijk dat er altijd sprake is van een bijbelstudiekring. De nadruk kan ook liggen op onderlinge verbondenheid door gesprek. In onze visie is ook dan het uitgangspunt dat de Bijbel leidraad is.
- Groeizame gemeentekringen danken hun bestaan en voortgang aan onderlinge steun en betrokkenheid. Zowel de vragen als de vreugdes komen in de kring aan de orde en dragen zo bij aan de geloofsopbouw van de leden. De kringen zijn in die zin een aanvulling op het persoonlijk pastoraat.
- Groeizame gemeentekringen hebben een beperkte omvang, minimaal 4, maximaal 10 personen. Bij grotere kringen komen de individuele leden onvoldoende aan bod en is het moeilijker de onderlinge steun en

betrokkenheid vorm te geven. Wanneer het ledental te groot wordt, splitst de kring zich in twee kleinere groepen.

- Er is betrokkenheid van de leden. Concreet betekent dit dat het bijwonen van de bijeenkomsten praktisch haalbaar moet zijn. Dit is tevens een belangrijke voorwaarde om de...
- ...continuïteit te waarborgen. Daarom geldt als voorwaarde: een behoorlijke frequentie (1 uur per twee weken) en de data vooraf voor een langere periode vaststellen.

De groeiende gemeentekringen zoals hier bedoeld zijn betrokken bij de kerkelijke gemeente. Er wordt dus een vorm van communicatie/terugkoppeling verondersteld tussen de kring en de kerkenraad. Als dit type kringen deel uitmaakt van het pastoraat in de gemeente, mag ook ondersteuning van de kerkenraad verwacht worden. Te denken valt bijvoorbeeld aan het toerusten van de leiders.

Bovenstaande kenmerken vormen een basis voor het opzetten van nieuwe kringen. De kringen kunnen de kenmerken zelfstandig als toets hanteren. De betrokkenheid van de gemeente is een voorwaarde om te voorkomen dat de kringen zwerfstenen in plaats van levende bouwstenen worden.

De kringcoördinator

Als aanbeveling om het kringwerk te stimuleren geldt de aanstelling door de kerkenraad van een 'kringcoördinator'. De kringcoördinator is aangesteld door de kerkenraad en fungeert onder de verantwoordelijkheid van de kerkenraad. De kringcoördinator heeft als taak het kringwerk te faciliteren en te stimuleren. Hij/zij is daarnaast een coach voor de kringleiders en een intermediair naar de kerkenraad. De kringen zijn zélf verantwoordelijk voor hun voortgang en inhoud. De kringcoördinator fungeert vooral als adviseur en aanspreekpunt bij vragen en problemen.

Verdere aanbevelingen

Ten aanzien van groeiende gemeentekringen zijn verder nog de volgende aanbevelingen geformuleerd:

- Elke kring heeft naast een kringleider een aspirant-kringleider. Deze kan zich alvast voorbereiden op het moment dat de groep te groot wordt en gesplitst kan worden.
- Bij de bezoeken aan gemeenteleden door ouderlingen/predikant is deelname aan kringen altijd onderwerp van gesprek.
- De kerkenraad communiceert duidelijk dat het kringwerk belangrijk is en dat er veel aan gelegen is kringleiders goed te trainen. Dit blijkt onder meer uit het (desgevraagd) verlenen van financiële tegemoetkomingen voor studiekosten.
- Een behoorlijke frequentie en een beperkte duur van de bijeenkomsten blijken belangrijk te zijn voor de continuïteit.
- De samenstelling van de kringen is meestal gebaseerd op leeftijd. Bij verdere groei van het kringwerk kan echter ook gekeken worden naar andere criteria, bijvoorbeeld: werkend-niet-werkend/ opleidingsniveau/geslacht/alleenstaand vs. gehuwd/interessegebied (geschiedenis/literatuur/muziek enz.)

7 Doelmatige structuren (Marc. 2:27)

Structuren zijn noodzakelijk om chaos te voorkomen, dit komt ook duidelijk in de Bijbel naar voren. Wat men echter wel eens vergeet is dat structuren ook doelmatig moeten zijn, d.w.z. dat ze een middel zijn om de opdracht (zie H3) te vervullen. Hier schort het echter nog wel eens aan. Dit is dan ook een reden om kritisch naar de huidige structuren in onze gemeente te kijken.

De structuren moeten een bijdrage leveren aan het bereiken van de doelen van de gemeente. Daarom spiegelen we de structuren aan de visie, te weten het vormen van een geestelijk huis van God en gemeentegroei, zowel geestelijk als in aantal.

Doelstelling: Aan de hand van deze visie moeten er structuren binnen onze gemeente worden opgesteld waarin iedereen een plekje heeft en elkaar liefdevol vasthoudt, iedereen bijdraagt aan de functie van gemeente-zijn in deze tijd en iedereen tenminste één taak vervult in overeenstemming met de gaven die hij/zij gekregen heeft.

Inventarisatie

De grote lijn van de huidige structuren lijkt eigenlijk geen probleem te vormen. Hiermee bedoelen we de kerkenraad en diaconie. Deze functioneren en hebben ook de mogelijkheid om dit te blijven doen in het kader van de visie; dit kunnen we zien bij andere CGK gemeenten die groeien. Wel zou het scheiden van bestuurlijke activiteiten en pastorale activiteiten een verbetering betekenen voor de aandacht voor pastorale zaken. Ook het instellen van wijkteams is een verbetering voor de aandacht voor een gemeentelid, omdat er door diverse 'werkers in de wijk' wordt samengewerkt.

Probleem in onze gemeente blijkt wel het vervullen van de ambten en trekkers voor diverse taken. Hier is een rol weggelegd is voor de 'coördinator gavenbank'.

Knelpunten

Als knelpunt wordt voornamelijk ervaren het gebrek aan samenhang tussen sommige elementen van de structuur. Hier moet dus een oplossing komen in de vorm van een structuur waarin communicatie op een meer natuurlijke wijze verloopt.

Verder kunnen commissies e.d. nogal gesloten overkomen, waardoor de gemeente geen zicht heeft op het functioneren van dit orgaan, en ook valt de vrijblijvendheid op van gemeenteleden waardoor de structuren niet optimaal kunnen functioneren.

Als laatste nog het punt dat vanuit de traditie de dominee en de ambtsdragers als trekkers van de gemeente worden gezien, wat tot passiviteit onder de leden leidt. In een levende gemeente waarin we als levende stenen allen onze taak hebben, past het niet om de rolverdeling zo te blijven zien. Eerder zullen de dominee en ambtsdragers een soort coaches worden die niet een hoge hiërarchische, maar een 'platte' organisatie nastreven, waarin velen hun taak en verantwoordelijkheden hebben.

Prioriteitstelling

De punten die het belangrijkste zijn om aan te pakken worden hieronder uitgewerkt zodat de doelstellingen voor dit onderwerp bereikt kunnen worden.

Aanpak

1. Structuren zichtbaar maken

Door in de gemeentegids de structuren te beschrijven kunnen alle gemeenteleden duidelijk zien wie wat doet en waar men terecht kan. Verder moeten de structuren regelmatig kritisch bekeken worden om aansluiting te houden bij wat nodig is in de gemeente en de gaven en talenten die zich daarin bevinden.

2. Samenwerking, Communicatie en Verandering

Om zoveel mogelijk 'feeling' te houden met de gemeenteleden om zo noden te signaleren en om ondersteuning te geven is het nodig dat er een verandering in de structuur van de gemeente wordt aangebracht op pastoraal niveau.

Op kerkenraadsniveau: het scheiden van bestuurlijke- en pastorale zaken. Op gemeenteniveau is een optie het instellen van wijkteams, die hun werkzaamheden op elkaar afstemmen en bespreken. De wijkteams kunnen oppikken wat er leeft, wat het mogelijk maakt om de juiste aandacht aan de gemeenteleden van de wijk te geven, de onderlinge aandacht te stimuleren en de kerkenraad goed te informeren. Duidelijk is dat een structuur niet statisch is maar flexibel moet zijn om aan zijn doel te voldoen, namelijk het dienen van de gemeente om het mogelijk te maken haar missie te verwezenlijken.

8 Inspirerende samenkomsten (1 Thess. 5:16-19)

Doelstelling: De onderlinge samenkomsten naar inhoud, aanbiedingsvorm en verloop zo inrichten dat de bezoekers graag komen en geïnspireerd kunnen worden. Er is ruimte voor blijdschap, voor bidden, danken en getuigenis.

Wie de doelstelling goed leest ziet dat het er o.a om gaat dat de bezoekers van de samenkomsten er 'plezier' aan beleven; ze vinden het fijn en komen graag. Als we dit wat nader bekijken zien we dat er verschillende bezoekers zijn: gelovigen en niet-gelovigen, jongeren en ouderen, mannen en vrouwen. Meestal zitten ze samen in de zondagse erediensten, maar dat hoeft niet persé. Er kunnen ook samenkomsten zijn die speciaal gericht zijn op jongeren, ouderen of buitenstaanders. Ook kunnen er samenkomsten georganiseerd worden in wijken of speciaal voor vrouwen. Kortom, er zijn samenkomsten voor diverse doelgroepen te onderscheiden.

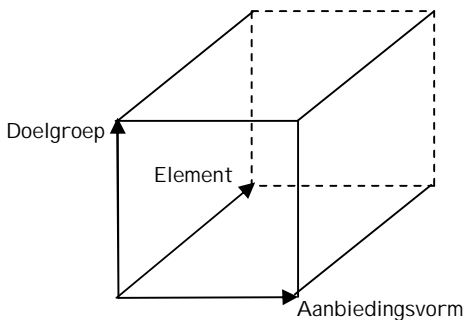
Wat maakt een samenkomst nu zo dat de bezoekers er graag komen? Allereerst is natuurlijk de inhoud van belang. Als reformatorische christenen hebben wij altijd het belang van het Woord (sola scriptura) onderstreept.

De omstandigheden moeten wel zo zijn dat mensen zich de Boodschap eigen kunnen maken. Dat heeft te maken met het hart van mensen. Ook andere aspecten spelen een rol in het al dan niet 'overkrijgen' van de Boodschap. Dat kan te maken hebben met het taalgebruik, de presentatievorm (bv. visueel, in woord of beeldtaal), de interactie (bv. samen bidden, samen belijden, samen zingen, antwoorden geven, vragen stellen, aandacht voor jou) en comfort (bv. goede stoel, goed licht, goed geluid, goed beeld, goed klimaat, goede instrumentale begeleiding). Kortom de aanbiedingsvorm is belangrijk.

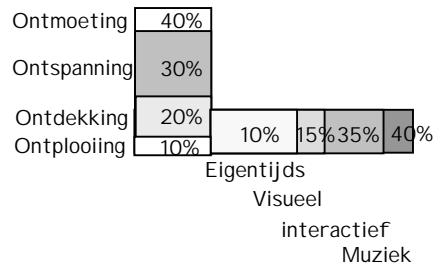
Wat maakt een samenkomst nu zo dat de bezoekers geïnspireerd raken? Dat kan te maken hebben met ontmoeting (bv. van onze Vader met mij,

met mijn leeftijdgenoten, lotgenoten, door persoonlijke aandacht), met ontdekking (bv. Gods Woord beantwoordt de vragen waar ik mee zit; ik heb er wat aan, Gods liefde ook voor mij, de gave die ik van Hem gekregen heb), met ontplooiing (bv. Ik groei in mijn geloof, ik kan me inzetten voor anderen), met ontspanning (bv. Ik mag mezelf zijn, ik moet niets en mag zoveel, God loven, Hem alles vertellen en weten dat Hij luistert, stil zijn voor God). Kortom de elementen van een samenkomst tellen mee.

Het volgende model geeft de samenhang weer.

Voorbeeld: Inspirerende samenkomst voor jongeren

(in het voorbeeld gaat het bij de jongeren vooral om Ontmoeting en Muziek).

Het is dus belangrijk dat per samenkomst nagedacht wordt over:

- doelgroep(en);
- aanbiedingsvormen;
- elementen.

Bij samenkomsten moet niet alleen gedacht worden aan de zondagse samenkomsten, waarin alle doelgroepen vertegenwoordigd zijn. Samenkomsten per doelgroep (dit kunnen ook kringen zijn), waarbij alle elementen in meer of mindere mate aandacht krijgen, moeten gestimuleerd worden.

T.a.v. Ontdekking en Ontplooiing wordt aanbevolen:

- De preek en formulieren in eigentijdse taal te houden.
- In te gaan op de actualiteit en wat Gods Woord daarover zegt.
- Ruimte te maken voor interactie (vragen stellen, gebedspunten te vragen, e-mailen, chatten).
- Verwijzen naar verdiepingsstof (boeken, uitleg bij de Bijbel, cursus).
- Belijdeniscatechisanten een taak te geven.
- Doopouders te wijzen op opvoedingsinformatie.
- Ruimte voor getuigenissen (in aparte diensten afgestemd op buitenkerkelijken).
- Er moet ruimte blijven om de Geest Zijn werk te laten doen; niet teveel vooraf in een vast patroon persen.

T.a.v. Ontmoeting wordt aanbevolen:

- Aandacht te geven aan nieuwkomers en gasten.
- Stilte in te bouwen (bezinning, naderen tot de Heilige, na de preek of na een gebed).
- Bij het H.Avonddmaal ook aandacht (blijven) schenken aan het 'vieren'.
- Een ontmoetingsruimte waar je ook na de samenkomst rustig kan blijven napraten.
- Meeleven met vreugde en verdriet.

T.a.v. Ontspanning wordt aanbevolen:

- Meer leden te betrekken bij de begeleiding van de samenzang en meer muziekinstrumenten (een goede piano kan een waardevolle aanvulling zijn op het orgel).
- Er mag gelachen én gehuild worden.
- Eigentijdse liederen (o.a. Opwekking) met elkaar leren.

T.a.v. de Aanbiedingsvormen wordt aanbevolen:

- Projectie op de muur te gebruiken voor zang en ter ondersteuning van de preek.
- Belangrijke punten uit de preek aan te geven (extra te accentueren en/of visualiseren).
- Eigentijdse voorbeelden te gebruiken.
- De spreektijd te onderbreken met (lof)liederen.

T.a.v. Doelgroepen wordt aanbevolen:

- Samenkomsten in wijken te stimuleren samen met 'buren en vrienden'.
- Meer/vaker diensten voor bepaalde doelgroepen (kinderen/jongeren/senioren/vrouwen enz.).

9 Toerustend leiderschap (Ef. 4:11-12)

Doelstelling: Schep mogelijkheden tot het toerusten van de leiders in de gemeente (zie Efeziërs 4 vers 11 en 12: "En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus").

Onderzoeksvragen:

1. Wie zijn de leiders?
2. Hoe kunnen we de leiders toerusten?
3. Hoe wordt de toerusting gehandhaafd van leider op leider?

Ad 1) Tot de leiders in de gemeente behoren de volgende personen: dominee, (jeugd)ouderlingen, diakenen, voorzitters, bestuursleden, pastoraal medewerker, teamleider kringen, kringleiders.

Ad 2) Het toerusten van de leiders wordt gerealiseerd door het geven van cursussen of zelfstudie. Zie voor de invulling het Toerustingsprofiel. Voor elke nieuwe leider zou een basisinformatiepak klaar moeten liggen, met daarin het reilen en zeilen van de functie en het bestuur. Ook kunnen hier eventuele regels en afspraken in vermeld worden die in het verleden gemaakt zijn.

Ad 3) De leiders die oude rotten in het vak zijn kunnen de nieuwe leiders inwerken en coachen om zo de persoon in kwestie een goede start te geven. Deze coach zou voor een bepaalde periode beschikbaar moeten zijn voor vragen en problemen die de nieuwe leider tegen kan komen.

Het toerustingsprofiel:

	Info via basis map	Cursussen	coachen door?	Oriënterende of instromende stage?
dominee	Ja	rondkijkcursus in de gemeente project management relatieproblemen psychisch inzicht computergebruik didactiek coachen gemeenteopbouw	meerdere ervaren broeders, classis predikant, predikanten onderling	n.v.t.
(jeugd) ouderling	Ja	gesprekstechnieken psychologie christelijke tactiek bijbelkennis spreken in het openbaar vergadertechnieken coachen gemeenteopbouw	de oudere broeders werken de jongere in, wijs gemeentelid	jeugd van 16+ (JV)
diaken	Ja	projectmanagement vergadertechnieken psychologie coachen gemeenteopbouw	de oudere diakenen werken de jongere in, wijs gemeentelid	jeugd, contactgroep
voorzitter	Ja	vergadertechnieken spreken in het openbaar projectmanagement mensenkennis coachen.	coachen door de vertrekkende voorzitter	geïnteresseerden
bestuurslid / pastoraal medewerker	Ja	vergadertechnieken projectmanagement schriftelijk rapporteren coachen	coachen door voorzitter en degene die vertrekt uit de betreffende functie	n.v.t.

Aanbevelingen:

- Zoek, bij voorkeur uit eigen kring, cursusleiders en stel de cursus samen.

- Maak een basismap met informatie (door secretaris/scriba), waarin alle genomen besluiten en praktische informatie staat. Dit zou per vereniging of groep gemaakt kunnen worden. Aanvullende gegevens welke in de basismap kunnen komen zijn: huisregels, statuten, opbouw organisatie, genomen besluiten, contactpersonen, adressenbestand (bestuurs)leden.
- Maak duidelijke taakomschrijvingen en leg vast hoelang iemand in functie is.
- Zet een gavenbank op waarin gaven en talenten van de gemeenteleden zijn opgenomen.
- Bied cursussen aan naar het niveau van de desbetreffende persoon; te overwegen valt of een cursus verplicht gesteld moet worden.
- Mensen die al lang in een bepaalde rol actief zijn, werken nieuwe personen in. Evaluatie na een bepaalde tijd is belangrijk.

10 Hartstochtelijk geloofsleven (Rom. 12:11-12)

Doelstelling

Doelstelling voor dit kenmerk is om hartstochtelijk geloofsleven in de gemeente te stimuleren en daarmee te doen toenemen.

Hartstochtelijk geloofsleven kan worden uitgelegd als echte geloofsbeleving en volledige toewijding aan de Here en zijn dienst, zoals uitkomt in inspirerend gebed, bijbelstudie en heiliging van het leven.

Stimuleren

We moeten helaas constateren dat er in de praktijk aan bijbelstudie en gebed nogal eens wat schort. Zeker bij de jongere generatie loopt de kennis van de Bijbel terug. Dat is zorgelijk ("Mijn volk gaat door gebrek aan kennis verloren"). Wij vragen ons bovendien af of het gebed in ons midden de aandacht krijgt die zou moeten. Veel gebed vindt in de binnenkamer plaats en is dus niet zichtbaar... Als wij echter in Handelingen lezen dat de gemeente voortdurend in gebed bijeen is dan is er vermoedelijk in onze gemeente met een slecht bezochte gebedskring nog wel een weg te gaan.

Hartstochtelijk geloofsleven kan worden gestimuleerd door mensen om ons heen en door participatie in de gemeente, maar de basis ligt in de levende relatie met de Here, wat impliceert dat stille tijd onmisbaar is. Dit kenmerk is dus heel persoonlijk en lijkt ongrijpbaar, maar er blijken toch manieren te zijn om het geloofsleven te stimuleren.

Inventarisatie

Duidelijk is dat er al veel in de gemeente gebeurt om ons geloof te stimuleren. Ook is er sprake van nieuwe initiatieven, maar toch is er een belangrijk aspect dat niet moet worden vergeten; namelijk dat het voor de opbouw van het geloof onder elkaar belangrijk is in vertrouwen met elkaar over de moeilijkheden die men in het dagelijks leven en in het geloofsleven tegenkomt te kunnen praten. Er moet ruimte zijn om open en eerlijk te kunnen praten en daarin elkaar te kunnen steunen.

Knelpunten

Punten die de ontwikkeling van het geloofsleven in de weg kunnen staan zijn het mogelijke gebrek aan flexibiliteit onder gemeenteleden en dat zij vooral oog hebben voor hun eigen welzijn in de gemeente in plaats van open te staan voor de ander, binnen of buiten de gemeente. Dit hangt ook samen met lauwheid. Lauwheid kan het gevolg zijn van een zwak geloof of ongelooft. Verder is er soms meer oog voor dogma's en traditie dan voor wat echt tot ons gezegd wordt via de Bijbel. Zo kunnen we Gods bedoelingen met onze gemeente ongewild in de weg staan. Hiermee wordt niet bedoeld dat we het waardevolle van de 'gereformeerde leer' overboord moeten zetten, maar dat vormen belangrijker lijken dan de inhoud. De INHOUD is belangrijker dan de VORM; de vorm kan veranderen in de loop van de tijd, de inhoud echter niet.

Ook vindt men het vaak moeilijk om open te zijn tegen elkaar, hierdoor ontstaan misverstanden die eerder tot afbouw dan tot opbouw van de gemeente leiden en ervoor zorgen dat mensen en structuren niet optimaal kunnen functioneren.

Prioriteitstelling

Al eerder stelden we dat het persoonlijk geloof de basis vormt voor hartstochtelijk geloofsleven, dit betekent dat daarmee het stimuleren van stille tijd en bijbelstudie erg belangrijk is. Dit is dan ook een punt van prioriteit. Ook het stimuleren van meer openheid en vertrouwen binnen de gemeente zien we als een belangrijke factor die het geloofsleven beïnvloedt.

Actiepunten

De eerder beschreven factoren kunnen daadwerkelijk worden gestimuleerd binnen de gemeente. Naar ouders toe ligt er een taak, namelijk het tijd nemen om zich in geloofsopvoeding te verdiepen. Dit kan het best van jongs af aan gestimuleerd worden. Hiervoor moet de ouders de mogelijkheid worden geboden om cursussen, thema-avonden en seminars m.b.t. 'opvoeden voor christelijke ouders' te volgen die in de gemeente dan wel in regionaal verband worden gegeven. Wanneer de kinderen ouder worden is het nodig op de catechisaties aandacht aan

persoonlijk geloof te geven en te zorgen dat deze bijeenkomsten persoonlijk opbouwend zijn.

Om vertrouwen en openheid en eerlijkheid te stimuleren is het van belang gelegenheden te creëren waar ruimte is voor persoonlijke gesprekken, zoals bijvoorbeeld in kringen. Hier kunnen persoonlijke zaken besproken worden. Het gevolg is een omgeving waarin men meer open en eerlijk tegen elkaar is en men in de gemeente tot zijn recht kan komen. Verder is het essentieel saamhorigheid tijdens de kerkdiensten te bevorderen. Dit kan bijvoorbeeld door mensen een of meer taken en daarmee verantwoordelijkheden te geven. Hierdoor voelt men zich meer betrokken. Denk bijvoorbeeld aan een aparte functie voor collectant of schrijftlezer.

Tot slot

Zet gemeenteleden aan het werk. Een goed moment om iemands taken te bespreken is het moment van belijdenis doen. Laat ook nieuwe leden een inventarisatieformulier invullen en wijs voor hen 'buddies' aan. Geef bijzondere aandacht aan eenzamen, want het aantal neemt toe. Wij zijn ervan overtuigd dat het de Heilige Geest is die hartstochtelijk geloofsleven in mensen mogelijk maakt, maar het is ook aan ons om te zorgen dat het optimale 'groeimilieu' hiervoor aanwezig is.

11 Behoeftengerichte evangelisatie (1 Cor. 9:20-22)

Visie op het gemeente-zijn

In het beleidsplan gemeenteopbouw wordt de bijbelse bezinning op ons gemeente-zijn geschetst. Dat is de basis van alle gemeentewerk.

Evangelisatie is een basisactiviteit van elke levende gemeente van Christus. Evangelisatie heeft dus alles met gemeenteopbouw te maken. Vandaar dat er in dit beleidsplan ook aandacht is voor evangelisatie. In de Bijbel en ook in de praktijk zien wij dat een in geestelijke zin bloeiende gemeente doorgaans werfkracht heeft. Als de gemeente 'binnen' niet op orde is, zal dat ongetwijfeld ook naar 'buiten' merkbaar zijn.

Dominee H. de Jong (NGK) waarschuwde er recentelijk voor dat aandacht voor evangelisatie niet mag betekenen dat de eigen gemeente geestelijk wordt verwaarloosd. Hij constateert dat de wereld absoluut niet op de Boodschap zit te wachten en verwacht ook niet dat dit op korte termijn anders wordt. Hij pleit er dan ook voor om veel energie te steken in de eigen leden en vooral het catechetisch onderwijs in de eigen gemeente veel aandacht te geven.

Wij onderschrijven zijn visie in zoverre dat ook wij van mening zijn dat een keuze om werk te maken van evangelisatie niet mag betekenen, dat het pastoraat voor de eigen gemeente eronder gaat leiden.

Hoe gaat het nu

Onze gemeente heeft een EZ commissie. De leden van de EZ commissie ervaren de huidige situatie niet als optimaal. De missionaire werfkracht laat te wensen over. De Middagdiensten zijn inmiddels afgeschaft.

De tijd waarin wij leven

De gemiddelde Nederlander staat met zijn/ haar rug naar het Evangelie toe en maakt geen enkele aanstalten om de Boodschap enig krediet te geven. Waarom de gelovigheid zo is afgenomen, kan diverse redenen hebben. De moderne hovaardige mens heeft God niet meer nodig. De

zonde wordt steeds meer openbaar terwijl ook de kerkleden in heden en verleden grote fouten hebben gemaakt.

Wat opvalt is, dat de culturele context zo is veranderd, dat de boodschap niet meer te communiceren lijkt. Het referentiekader van de moderne mens lijkt soms zo ver verwijderd van de boodschap van de Bijbel dat deze niet meer wordt begrepen. Net als bij de Roomse kerk van vóór de Reformatie lijkt er ook nu weer sprake van een communicatiekloof die echter niet alleen samenhangt met de taal maar met alle waarden en normen en belevingskader van mensen. Waar vele eeuwen lang het denkkader van mensen redelijk stabiel was, gaan de laatste decennia de ontwikkelingen erg hard. De accenten uit de tijd van Verlichting lijken plaats te maken voor die uit het postmodernisme.

In het beleidsplan is een schets opgenomen van de levensstijl van de postmoderne mens. Enige steekwoorden daarbij:

- Meer accent op gevoel en minder op ratio (het moet 'goed' voelen).
- Nadruk op echtheid (het moet 'echt' voelen).
- Er is geen absolute waarheid.
- Tolerantie (alles moet kunnen, niets is zondig).
- Geen kennis van christelijke wortels.
- Consumentisme ("je leeft maar één keer") en individualisering.
- Bindingsangst.
- Allergie voor het 'grote verhaal'.
- Gezag moet zich verdienen.
- Openheid voor het transcendente.

Ook op de hedendaagse kerkmens heeft het moderne levensgevoel z'n uitwerking. Wij ademen ook de tijdgeest in. Binnen het kerkelijk werk zien wij daar de nodige voorbeelden van: "Als ik niets aan de dienst heb, kom ik 's middags niet meer." De postmoderne mens ervaart zaken volledig anders dan de vorige generaties.

Rol van de gemeente voor de buitenwacht

Het is van groot belang dat de kerk erover nadenkt hoe de boodschap van het Evangelie -zonder dat er maar enige concessie wordt gedaan aan de

inhoud er van- kan worden overgebracht op de huidige generatie gelovigen en niet-gelovigen. In alle reformatorische kerken is dit proces van nadenken overigens al gaande.

Wij berusten er niet in dat de kerk geen aansluiting meer heeft. Als uitgangspunt formuleren wij : 'De eer van God boven alles en het belang van de ongelovige, halfgelovige of zwakgelovige boven dat van onszelf'.

De rol van de kerk was vroeger veel groter dan tegenwoordig. Veel mensen realiseren zich vermoedelijk niet eens dat er een kerk in hun wijk is. Hierdoor worden minder mensen bereikt. Conclusie van diverse schrijvers is dat de kerk op onderdelen moet veranderen. De kerk zal moeten bewijzen dat zij toegevoegde waarde heeft voor de buurt. Pas als er een vertrouwensbasis is, zal zij de essentie van de Boodschap kunnen overbrengen.

Hoe kunnen wij meer voor onze omgeving betekenen?

Als wij kijken welke plek gemeenten evangelisatie geven dan zie je verschillen. Deze verschillen zijn voor het inzicht in modellen te 'vangen'. Door dat te doen, maken wij verschillen zichtbaar en kunnen wij duidelijk aangeven welke richting wij op willen. Daar komt bij dat er per model andere evangelisatieactiviteiten nodig / mogelijk zijn. Het benoemen van een specifieke visie kan meer consistentie in het evangelisatiewerk opleveren. Overigens moet een model als denkrichting worden geïnterpreteerd. Het gaat er dus niet om het roer radicaal om te gooien. Het gaat om accenten die binnen de daarvoor geldende kerkelijke regels kunnen worden gekozen.

Er kan voor worden gekozen om kerk voor de kerkgangers te zijn. Bij dit model wordt zoals het nu in onze gemeente gaat het gemeente-zijn doorontwikkeld. Veranderingen gaan heel geleidelijk. Er kan veel energie worden gestopt in de inhoud en in geloofsgroei. Toch blijkt dat de huidige gemeente te weinig aantrekkingskracht heeft op buitenstaanders. De kloof lijkt alleen maar te groeien. De nadelen van dit model zijn derhalve te groot.

Bij de kerk voor de nieuwe generatie gelovigen zal er wel het nodige veranderen. Voordeel is wel dat er gemakkelijk aansluiting is bij de 'buitenwacht'. Jongeren en buitenkerkelijken verstaan elkaar gemakkelijk. Nadeel is dat veranderen van de nodige vormen veel weerstand kan geven. Omdat wij geen historie van veranderen hebben, is het risico dat er problemen ontstaan groot. Dit kan negatief werken en kan het lichaam van Christus ontregelen. Bovendien zullen sommige ouderen zich begrijpelijkerwijs een vreemde in de eigen gemeente gaan voelen. En dat mag absoluut niet.

Bij de kerk als herberg wordt geprobeerd de voordelen van de 'kerk voor de kerkgangers' en de 'kerk voor de nieuwe generatie gelovigen' te verenigen en de nadelen te neutraliseren. Bovendien appelleert dit model aan de waarden waarnaar zoveel postmoderne mensen verlangen. Het gevoel van veiligheid, warmte, rust, authenticiteit, gewaardeerd worden en van geestelijk verzorgd worden.

Er zal gezien worden of er nieuwe zaken aan het gemeentelieven kunnen worden toegevoegd zonder dat aan het bestaande tekort wordt gedaan. Er wordt dan wel de hele principiële keuze gemaakt dat wij het niet erg vinden dat er naast de huidige erediensten andere vormen van samenkomsten bijkomen. Dit kan in de praktijk betekenen dat de erediensten worden gesplitst. Daarbij kan de samenwerking worden gezocht bv. met een extra tweede zondagse dienst met de Vrijgemaakten of de Nederlands Gereformeerden. Ook de mogelijkheden van gemeentestichting kunnen in dit verband worden onderzocht. Al die zaken kosten extra tijd en die is er eigenlijk niet. Wij stellen voor om uit te spreken dat voor het evangelisatiewerk het concept 'de kerk als herberg' wordt gekozen. Bij dit concept geldt:

- We voegen dingen toe. Het goede blijft (en wordt verder ontwikkeld).
- Het concept biedt goede kansen om buitenstaanders te trekken.
- Het concept appelleert aan het postmoderne levensgevoel.

Er zal een globaal actieplan evangelisatie voor de komende drie jaren worden uitgewerkt waarbij het concept 'de kerk als herberg' wordt uitgewerkt en waardoor de kerk toegankelijker wordt voor niet-, rand- en (wellicht) ex- gelovigen. De toegenomen missionaire werfkracht moet

terug te zien zijn in de aantallen nieuw- en terugkomers van buiten. Een aanzet voor het actieplan is in het beleidsplan EZC terug te vinden.

In het actieplan komen de volgende aandachtspunten aan de orde:

- Bidden, verootmoedigen en vasten.
- Maken materialen (bijbelstudies e.d. voor in groepen).
- Vorming gemeenteleden.
- Presentie in de buurt.
- Gebouw en faciliteiten.
- Invulling erediensten.
- Groepen (Alpha enz.).
- Communicatie (bv. Internet, e-mail e.d.).

Voor al deze aandachtspunten zullen voorstellen moeten worden ontwikkeld. Daarbij zal ook goed gekeken moeten worden naar dwarsverbanden met andere onderdelen uit het beleidsplan gemeenteopbouw. De voorstellen uit het actieplan zullen in de vorm van projecten worden gegoten. Bij dit beleidsplan zullen projectvoorstellen worden gevoegd voor de komende jaren. Voor alle duidelijkheid: nu worden alleen de projecten aangegeven ("wat gaan we doen"). Pas nadat het project is afgerond, is het resultaat 'af'. Het is de taak van de EZ ouderling om -na resp. overleg en goedkeuring van EZ commissie en kerkenraad- het resultaat van de diverse projecten te benoemen ("wat moet er komen") en de randvoorwaarden aan te geven. Hij zal ook voor de dwarsverbanden naar de Werkgroep Gemeenteopbouw zorgen. Hij treedt ook op als procesbewaker voor de diverse projecten en zal kerkenraad en EZ commissie op de hoogte houden van de voortgang. Ook is hij verantwoordelijk voor de goede afstemming met de Werkgroep Gemeenteopbouw. Waar knelpunten zijn probeert hij bij te sturen. N.B. Het is dus niet de bedoeling dat alleen de EZ commissie aan de projecten werkt. De hele gemeente kan worden ingeschakeld. Overigens leert de praktijk dat mensen graag bereid zijn iets te doen als het gevraagde te overzien is en niet teveel tijd kost. Als we met projecten werken, is hieraan voldaan.

AKTIEPLAN EVANGELISATIE
Algemeen

Hieronder een opsomming van een aantal uit te werken ideeën. De ideeën zijn bijna allemaal nog 'groen' en nog niet gescreend op haalbaarheid (genoeg vrijwilligers, haken en ogen e.d.). De screening van de genoemde items gebeurt bij het uitwerken van dit actieplan. Voor verdere beschrijving diverse items zie beleidsplan EZ).

A. Bidden, verootmoedigen en vasten

Uitbouwen gebedsgroep (want: gebed en verootmoediging is de basis van geestelijke groei).	Werkgroep Gemeenteopbouw
---	-----------------------------

B. Vorming en toerusting gemeenteleden

Vorming en toerusting van de gemeenteleden is van cruciaal belang. De gelovigen zijn de ambassadeurs van de Here God. Uit de praktijk weten wij immers dat relaties een hele belangrijke rol spelen als mensen tot geloof komen.

Aspecten die bij de toerusting naar voren komen zijn:

1. Bewust maken gemeenteleden hoe mensen tot geloof komen.
2. Groei in verootmoediging en gebed.
3. Bewust maken gemeenteleden wat de postmoderne mens gelooft (kunnen inleven).
4. Luisterende attitude aanleren.
5. Hoe praat je over je geloof met niet-gelovigen (handvatten bieden voor mensen die dat moeilijk vinden).
6. Noodzaak 'lange adem' in relatie- evangelisatie onder de aandacht brengen (trouw in vriendschapsrelaties en genoeg vrije tijd om indien nodig er te zijn voor een ander).
7. Voorbeeld- en identificatiefiguren.

<ul style="list-style-type: none"> • Bevorderen missionaire houding gemeenteleden door b.v.: <ul style="list-style-type: none"> - Vormingsavonden/curcussen. - Video "Starting Over" voor jongeren. 	EZC
---	-----

<ul style="list-style-type: none"> - Instructievideo Agapè, hoe praat ik over mijn geloof met mijn buurman. - Terugkerende evangelisatiezondagen. 	
<ul style="list-style-type: none"> • Aandacht voor vorming EZC leden. 	EZC

C. Benaderen buurt-iets betekenen voor onze omgeving

Doel: de Goede Herderkerk wordt niet alleen voor de eigen leden maar ook voor de omgeving een herberg!

De volgende zaken worden doordacht op haalbaarheid (onderwerpen zijn dus nog niet gescreend!):

<ul style="list-style-type: none"> • Lifestyle-avonden. Denk daarbij aan onderwerpen als gezondheid, relaties, stress, liefde, conflicthantering, vrijetijdsbesteding, opvoeden e.d. Er wordt deze avonden niet geëvangelizeerd (is dus niet het doel!), maar beschreven hoe christenen tegen deze onderwerpen aankijken en wat een niet-christen daarmee 'kan'. Belangrijkste voordeel is dat er persoonlijke contacten worden gelegd met christenen. Als mensen meer willen, kunnen wij meer aanbieden. Als zij geweest zijn, is de drempel de volgende keer (bv. bij een evangelisatieactie) lager. • Kerst en andere feestdagen (met feestdagen is de drempel lager). • Mee laten doen niet-leden bij gezellige gemeente-activiteiten. • Kinderwerk en -opvang in kerk. • Ouderenwerk. • Gemeentedag(en). • Mediation en coaching. • Stiltecentrum. • Adviescentrum. 	EZC
---	-----

<ul style="list-style-type: none"> • Asielzoekerswerk. • Religieus café (op een doordeweekse avond) . • Rommelmarkt voor buurtdeel. • Koken in kerk (voor allochtone Haarlemmers, naar voorbeeld kerk in Amersfoort) . 	
--	--

D. Invulling erediensten

In de reformatorische kerken zijn de erediensten terecht het centrum van het gemeente-zijn. Deze diensten moeten ook voor buitenstaanders begrijpelijk en toegankelijk zijn. In paragraaf 4 van het beleidsplan is al uitgebreid nagedacht over de implicaties die dit heeft voor de wijze waarop erediensten worden ingevuld. Bij het model 'de kerk als herberg' wordt gepleit voor differentiatie per doelgroep.

<ul style="list-style-type: none"> • Uitwerken wenselijkheden en mogelijkheden speciale diensten voor buitenkerkelijken (zowel verder principiële doordenken als de praktische uitvoering). • Nadenken over de vraag hoe wij begrijpelijke taal kunnen communiceren met postmoderne mens *. • Opwaarderen bijzondere diensten. • Hoogtijdagen in kerk vieren (huwelijksfeesten e.d.). 	EZC ouderling Werkgroep gemeente- opbouw
---	--

* Uit reacties van niet-kerkelijken die onze kerk bezochten, blijkt dat zij de boodschap veelal absoluut niet begrepen. Dat komt omdat de 'ontvanger' onvoldoende kennis heeft van de christelijke leer. De eerlijkheid gebiedt echter ook te zeggen dat in onze reformatorische kerken de communicatiekracht van de boodschap van de 'zender' ook nogal eens te wensen overlaat. Mensen zijn er tegenwoordig helemaal aan gewend dat mondelinge communicatie (de preek) wordt ondersteund door een beamer of een powerpoint presentatie. Met andere woorden, het praatje gaat vergezeld van het plaatje. Waarom zou dit in de kerk niet kunnen? Er moet worden nagedacht over de vraag hoe de kerk effectief kan communiceren met de postmoderne mens. De kerk is er door de werking van de Heilige Geest al eeuwen in geslaagd om de boodschap in verschillende culturen over te brengen. Wij zitten op het breekpunt van de ene

cultuur naar de andere. Wij kunnen de hedendaagse mens niet meer als modernist benaderen als hij/zij inmiddels postmodernistisch denkt. Voor de duidelijkheid nogmaals: dit betekent absoluut niet dat er concessies worden gedaan aan de inhoud van de bijbelse boodschap.

E. Faciliteiten

<ul style="list-style-type: none"> • Ontwikkelen bijbelstudiemateriaal dat gemeenteleden gebruiken bij evangelisatie. 	EZC
--	-----

F. Groepen

Als er goed functionerende groepen zijn, kunnen gemeenteleden geïnteresseerde relaties meenemen. Een groep is klein en biedt de mogelijkheid van persoonlijke opvang van mensen. Bovendien is de drempel veelal wat minder hoog.

<ul style="list-style-type: none"> • Groepen algemeen. • Alpha-groepen. 	Werkgroep Gemeenteopbouw EZC
---	---------------------------------

G. Communicatie

Onze kerk wordt -net als andere kerken- als introvert beschouwd. Dat beeld klopt tot nu toe ook heel goed met de werkelijkheid. Als wij 'kerk als herberg' willen zijn, moet dat anders.

Het gaat bij de uitwerking van dit aandachtsgebied om de volgende zaken:

<ul style="list-style-type: none"> • Bijdragen aan functioneren I KES. • Gebruiken Wijk-aan-wijk krantjes. • Uibouwen relaties gemeentelijke overheid. • Website uitnutten/chatchurch. • Folders. • Posters entree kerk. • Aanwezigheid materiaal in wijkgebouwen/bibliotheken. • Evalueren welkomstrituelen. 	EZC-ouderling EZC ouderling + scriba EZC ouderling EZC + webmaster EZC EZC EZC EZC
---	---

11 Liefdevolle relaties (Joh. 13:34-35)

Onderlinge liefde (binnen de gemeente en naar buiten) is van grote, zelfs fundamentele betekenis voor het functioneren van onze gemeente en ook de opbouw van onze gemeente.

Liefdevolle relaties laten zich niet afdwingen, echter een keus voor een gemeente zónder liefdevolle relaties hebben we niet (Joh. 13:34-35).

Het is zaak dat we als gemeente maar ook als individu werken aan spontane en (opr)echte 'liefdevolle relaties'.

Doelstelling

De functie van 'liefdevolle relaties' binnen de gemeente is het in harmonie leven met elkaar, en op een liefdevolle manier met elkaar omgaan om zo samen:

1. Trouw de liefde van God aan elkaar door te geven, zowel binnen als buiten de gemeente.
2. Trouw naar elkaar om te zien, elkaar te leren kennen, elkaar vast te houden, elkaars leven te delen, elkaar te aanvaarden en te verdragen, elkaar geestelijk op te bouwen.
3. Als gemeente 'aantrekkelijk' te zijn voor mensen buiten onze gemeente.

Inventarisatie

Vele 'liefdevolle relaties' binnen onze gemeente zijn niet-georganiseerd of gestructureerd en laten zich daarom moeilijk 'inventariseren'.

Georganiseerde vormen van 'liefdevolle relaties' zijn:

Welkomstcommissie, contactgroep, rijdienst, het Kruispunt, hulpverlening buitenland, wijkavonden, gemeentedag, startzondag, bejaardenzorg, etc.

Niet-georganiseerde vormen zijn bijvoorbeeld: een kaartje sturen, elkaar uitnodigen voor de koffie, nieuwe mensen opnemen in de gemeente, elkaar motiveren, etc.

Knelpunten

Mogelijke factoren die 'liefdevolle relaties' in de weg staan zijn:

1. gebrek aan trouw;

2. te weinig tijd die we vrijmaken voor onze naaste / weinig mensen die veel doen;
3. grootte gemeente / anonimiteit;
4. oppervlakkigheid / onverschilligheid / desinteresse / vrijblijvendheid;
5. individualisme / selectieve omgang met anderen (groepjesvorming);
6. verschillende soms zelfs controversiële verwachtingen van kerkdienst;
7. kerk staat te weinig doordeweeks voor gemeenteleden en niet-gemeenteleden open;
8. gemeente te weinig uitnodigend / aantrekkelijk voor niet-gemeenteleden;
9. te weinig ruimte voor integratie nieuwe gemeenteleden.

Prioriteitsindeling

Om de onderlinge liefde en het onderling contact te verbeteren is het van belang dat we tijd vrijmaken voor elkaar. Met die tijd moet de anonimiteit doorbroken worden, men moet elkaar op z'n minst kennen. Vervolgens is het belangrijk dat een grotere groep enthousiast gemaakt wordt om zich in de gemeente voor de naaste als individu, of de gemeente als collectief in te zetten (georganiseerd) maar liever nog dat een grotere groep de behoefte heeft om het onderlinge informele contact te verbeteren (niet-georganiseerd).

Pas als we als gemeente onderling liefdevol met elkaar omgaan zoals God dat van ons vraagt en we onderlinge verschillen met de liefde kunnen overbruggen, pas dan zullen we aantrekkelijk zijn voor mensen van buitenaf, en zullen we de nieuwe gemeenteleden liefdevol kunnen opnemen.

Aanbeveling

Prioriteit heeft het bevorderen van de niet-georganiseerde liefdevolle relaties (nieuwe georganiseerde liefdevolle relaties komen naar alle waarschijnlijkheid toch weer op het bordje van een kleine groep terecht).

Actiepunt bewustwordingsproces:

- Er als gemeente over nadenken wat gemeente-zijn anno 2002 betekent (wat verwacht God van ons en welke rol spelen wij daar in – confrontatie met Joh. 13:34-35).
- Aandacht besteden aan stille tijd.

Het bewustwordingsproces moet ertoe leiden dat we als gemeente meer naar elkaar omzien (georganiseerd en niet-georganiseerd). Moet vanuit gemeenteleden zélf komen.

Actiepunt meer naar elkaar omzien binnen de gemeente:

- Informeren gemeente m.b.t. activiteiten, projecten, mede-gemeenteleden, etc. (communicatie).
- Structuur bedenken waarbij (georganiseerd) het ene gemeentelid omziet naar het andere (buddies).
- Bestaande commissies-stichtingen-groepjes-etc. begeleiden en niet zomaar aan hun lot overlaten.

Actiepunt meer naar elkaar omzien buiten de gemeente:

- Onbekenden aanspreken (georganiseerd) en voorzien van brochure en gegevens over de gemeente.
- Nieuwe gemeenteleden begeleiden in eerste periode en voorzien van informatie(pakket), de weg wijzen zodat integratie zonder problemen verloopt.
- Gemeente informeren over de nood buiten de gemeente (communicatie).

Omdat 'liefdevolle relaties' zich niet laten afdwingen is het belangrijk dat er in de gemeente een zodanige 'voedingsbodem' gecreëerd wordt dat 'liefdevolle relaties' als vanzelfsprekend worden, precies zoals God bedoelt in Joh. 13:34-35.

13 Actiepunten

nr	Actiepunt
GAVENGERICHTE TAAKVERVULLING	
1	De kerkenraad moet ruimte scheppen voor ontplooiing van geestelijke gaven.
2	Overzicht maken van de taken die gedaan worden.
3	De mensen moeten toegerust worden voor het gebruik van hun specifieke geestelijke gaven en soms ook voor de te vervullen taken.
4	Benoeming door de kerkenraad van een beheerder gavenbank.
5	Opstellen functionele eisen voor een gavenbank
6	Maken gavenbank (gekoppeld aan de kerkelijke administratie).
7	Invoeren gegevens ingevulde formulieren.
8	Overleg tussen diakenen over de inhoud van de gavenbank en inzetten van gaven en talenten.
9	Diakenen uitnodigen voor overleg met werkgroep gemeenteopbouw.
10	Check wie heeft nog niet ingeleverd.
11	Preken over het belang van het benutten van persoonlijke gaven.
12	Cursus "Ontdek je geestelijke gaven".
13	De lijst met vragen door elk gemeentelid vanaf 18 jaar in te vullen.
14	Dit onderwerp ter sprake laten komen in alle diverse gemeentekringen.
GROEI ZAME GEMEENTEKRINGEN	
15	Aanstelling van een 'kringmanager'.
16	Elke kring heeft naast een kringleider een aspirant-kringleider.
17	Bij de bezoeken aan gemeenteleden door ouderlingen/predikant is deelname aan kringen altijd onderwerp van gesprek.
18	De kerkenraad communiceert duidelijk dat het kringwerk belangrijk is en dat er veel aan gelegen is goede kringleiders te trainen. Dit blijkt onder meer uit het (desgevraagd) verlenen van financiële tegemoetkomingen voor studiekosten.
19	Bepalen van een behoorlijke frequentie en een beperkte duur van de bijeenkomsten (belangrijk voor de continuïteit).
20	Bepalen samenstelling van de kringen. Meestal gebaseerd op leeftijd. Bij verdere groei van het kringwerk kan echter ook gekeken worden naar andere criteria, bijvoorbeeld: werkend-niet-werkend/ opleidingsniveau/alleenstaand vs. gehuwd/interessesgebied (geschiedenis/literatuur/muziek enz.).
DOELMATIGE STRUCTUREN	
21	Structuurplan. In dit plan staan de huidige structuren beschreven. Alle gemeenteleden hebben dit tot hun beschikking zodat duidelijk is wie wat doet en waar men terecht kan.
22	Instellen van wijkteams die communiceren met de leden en zo kunnen oppikken wat er leeft.

Beleidsplan

23	In stellen van groeigroepen, kleine persoonlijke groepen waarin mensen regelmatig samenkomen om te bidden, God te loven en kennis op te doen. Deze groeigroepen zijn zo 'laagdrempelig' dat ook vrienden of burens meegenomen kunnen worden. (Relatie met 20).
INSPIRERENDE SAMENKOMSTEN	
24	De preek en formulieren in eigentijdse taal te houden.
25	In te gaan op de actualiteit en wat Gods Woord daarover zegt.
26	Ruimte te maken voor interactie (vragen stellen, gebedspunten te vragen, e-mailen, chatten).
27	Verwijzen naar verdiepingsstof (boeken, uitleg bij de bijbel, cursus).
28	Belijdeniscatechisaten een taak te geven.
29	Doopouders te wijzen op opvoedings-informatie.
30	Ruimte voor getuigenissen.
31	Ruimte te maken om de Geest zijn werk te laten doen (niet teveel vooraf in een vast patroon persen).
32	Aandacht te geven aan nieuwkomers en gasten.
33	Stilte in te bouwen (bezinging, naderen tot de Heilige).
34	Bij het H.Avonddmaal ook aandacht schenken aan het "vieren".
35	Een ontmoetingsruimte waar je ook na de samenkomst rustig kan blijven napraten.
36	Meeleven met vreugde en verdriet.
37	Meer leden te betrekken bij de begeleiding van de samenzang en meer muziekinstrumenten (het orgel is soms te dominant, een goede piano kan beter zijn).
38	Er mag gelachen én gehuild worden.
39	Eigentijdse liederen (o.a. Opwekking) met elkaar leren.
40	Projectie op de muur te gebruiken voor zang en ter ondersteuning van de preek.
41	Belangrijke punten aan te geven.
42	Eigentijdse voorbeelden te gebruiken.
43	De spreektijd te onderbreken met (lof-)liederen.
44	Samenkomsten in wijken te stimuleren samen met 'burens en vrienden'.
45	Meer diensten voor bepaalde doelgroepen (kinderen/jongeren/senioren/vrouwen enz.).
TOERUSTEND LEIDERSCHAP	
46	Vaststellen toerustingsprofiel.
47	Zoek, bij voorkeur uit eigen kring, cursusleiders en stel de cursus samen.
48	Maken van basismap met informatie (door secr./scriba), waarin alle genomen besluiten en praktische informatie staat. Dit zou per vereniging of groep gemaakt kunnen worden.
HARTSTOCHTELIJK GELOOFSLEVEN	
49	Het stimuleren van stille tijd.
50	Naar ouders toe ligt er een taak, namelijk het tijd nemen om zich in het geloof te verdiepen. Dit kan het best van jongs af aan gestimuleerd worden, hiervoor moet de ouders de mogelijkheid worden geboden om cursussen, thema-avonden en seminars te volgen.
51	Op de catechisaties aandacht aan persoonlijk geloof te geven en te zorgen dat deze bijeenkomsten persoonlijk opbouwend zijn.

52	Saamhorigheid te bevorderen, bijvoorbeeld door mensen meer rollen en daarmee verantwoordelijkheid in bijvoorbeeld de dienst te geven,
BEHOEFTEGERICHTE EVANGELISATIE	
53	Bidden, verootmoedigen en vasten.
54	Vorming en toerusting gemeenteleden.
55	Benaderen van de 'buurt'; iets betekenen voor onze omgeving.
56	Invulling erediensten.
57	Faciliteiten.
58	Groepen.
59	Communicatie.
LIEFDEVOLLE RELATIES	
60	Er als gemeente over nadenken wat gemeente-zijn anno 2002 betekent. (Wat verwacht God van ons en welke rol spelen wij daar in – confrontatie met Joh. 13: 34-35?),
61	Aandacht besteden aan stille tijd.
62	Informerende gemeente m.b.t. activiteiten, projecten, mede-gemeenteleden, etc. (communicatie).
63	Structuur bedenken waarbij (georganiseerd) het ene gemeentelid omziet naar het andere (buddies).
64	Bestaande commissies-stichtingen-groepjes-etc. begeleiden en niet zomaar aan hun lot overlaten.
65	Onbekenden aanspreken (georganiseerd) en voorzien van brochure en gegevens over de gemeente.
66	Nieuwe gemeenteleden begeleiden in eerste periode en voorzien van informatie(pakket), de weg wijzen zodat integratie zonder problemen verloopt.
67	Gemeente informeren over nood buiten de gemeente (communicatie).